

hver maa gaa hen og kalde sig Geheimekonferensraad eller Jægermester — det antager jeg da ikke, skønt der ikke foreligger noget Eksempel paa, at nogen er bleven tiltalt, fordi han paa sit Visitkort har kaldt sig Geheimekonferensraad eller Hofjægermester; men for den almindelige Opfattelse staaer det som noget, man ikke maa. De Titler maa man ikke tilegne sig, naar man ikke har officiel Udnævnelse og dermed Ret til at benytte dem. Men vort Sprog er ikke saa fattigt; der er saa mange andre Betegnelser, man kan benytte til at sætte paa sit Visitkort eller paa sit Brevpapir. Den, der har Ambition i Retning af at ville være Jægermester, kunde benytte Ordet Jagtmester, og saaledes er der mange Variationer indenfor vort Sprog, som han kunde benytte. (*Afbrydelse*: Rottejægermester!). Ja, Rottejægermester, der ser man straks, hvor det myldrer frem med Betegnelser; Opfindsomheden er stor.

Med Hensyn til andre Landes Bestemmelser angaaende Titler og Ordener skal jeg nævne, at det i Norges Grundlovs § 23 hedder: „Kongen kan meddele Ordener, til hvem han for godt befinder, til Belønning for udmærkede Fortjenester, der offentlig maa kundgøres; men ej anden Rang og Titel end den, ethvert Embede medfører. Ordenen fritager ingen for Statsborgernes fælles Pligter og Byrder, ej heller medfører den fortrinlig Adgang til Statens Embeder. Embedsmænd, som i Naade afskediges, beholde deres havte Embeders Titel og Rang“. Der er altsaa der den Mærkværdighed, at det maa kundgøres, for hvilke udmærkede Fortjenester man har faaet den paagældende Ordensdekoration. Nu siger den ærede Ordfører, at der er saa galt Rigsdagsmænd, der have faaet Dekorationer, uden at nogen Moders Sjæl aner, hvilken ridderlig Gerning den vedkommende har gjort sig skyldig i. Jeg tror dog, at de fleste Medlemmer af dette Ting have udført ridderlige Handlinger, selv om de ikke ere blevne dekorerede derfor. Og uden at komme ind paa Navne kan jeg ogsaa anføre et Par Eksempler paa Medlemmer, der ere blevne dekorerede, og om hvem man ogsaa ved, hvorfor de ere blevne dekorerede. Der er saaledes et Medlem af dette Ting, om hvem det er almindelig bekendt, at han har udført et meget stort Arbejde til Tuberkulosens Bekæmpelse. Og det er vistnok den almindelige Mening her, at der er en vis Sammenhæng mellem dette Arbejde og det Ridderkors, det

ærede Medlem har faaet. Men i Stedet for at erkende dette, har „Social-Demokraten“, altsaa Bladet, som Udtryk for den socialistiske Stemning overfor dette Medlem, kun sagt de Ord om ham „et pyntet Fastelavnssris“, og saa er det dog et æret Medlem, som staaer det ærede socialdemokratiske Parti meget nær. Et andet æret Medlem her af Tinget, der ogsaa bærer Ridderkorset, har udført en, jeg ved ikke, om man kan kalde det ridderlig, men i alt Fald ypperlig Handling, gjort et stort Arbejde for en Sag, som jeg tror ogsaa ligger de ærede Socialdemokrater paa Sinde, nemlig paa Gennemførelsen af Lovforslaget om Københavns Personbanegaard. Det er den almindelige Mening, at der er en vis Sammenhæng mellem hans Ridderkors og dette betydelige Arbejde paa en for København saa vigtig Sag. Man kan vel derfor ikke sige saadan ganske i Almindelighed, at det er i alle Tilfælde fuldkommen ubegrundet, naar ærede Rigsdagsmænd modtage Ridderkorset, og at der ikke ligger Handlinger til Grund derfor. Et andet Medlem, som jeg netop mødte, før jeg tog Ordet, og som jeg spurgte, hvorfor han havde faaet sit Ridderkors, svarede mig: Ja, det er det, jeg grunder paa. Men det har sikkert været det ærede Medlems Beskedenhed, der har faaet ham til at give et saadant Svar. Jeg tvivler ikke om, at man, hvis man vil gaa dette ærede Medlems Annaler igennem, vil finde mange store og ridderlige Handlinger.

Jeg vender saa tilbage til de Bestemmelser, som findes i de forskellige Landes Grundlove. Der er først Holland. Jeg tror, det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), der i Fjor afbrød mig med at henvise til Holland som et Land, vi skulde tage Mønster efter. Men i dets Grundlov hedder det, at „Ridderordener indstiftes ved Lov paa Kongens Forslag“. Og i Belgiens Forfatningslov staaer der: „Kongen uddeler militære Ordener under Jagttagelse af Lovens Forskrifter herom.“ Preussens Forfatningslov siger: „Kongen har Ret til at tildele Ordener og andre Udmærkelser, der ikke ere forbundne med Forrettigheder.“ I Østerrigs Grundlov hedder det: „Kejseren uddeler Titler og Ordener og andre Udmærkelser fra Statens Side.“ For Ungarn gælder det: „Meddelelse af Adel, Titler og Ordener tilkommer kun Hans Majestæt under den vedkommende ungariske ansvarlige Ministers Medunderskrift.“ I Italien hedder det: „De for